

РЕШЕНИЕ

№ 2459

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **2171** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директор на Национално тол управление към Агенция „Пътна инфраструктура“, [населено място], чрез юрк. Д. Д., срещу Решение № 301 от 17.01.2024 г. по АНД № 7300 по описа за 2023 г. на СРС, НО, 16 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № BG14112022/4000/P8-1190/11.04.2023 г., с което на Д. Ж. Д., на основание чл. 179, ал.3а от ЗДвП, е наложено административно наказание глоба в размер на 1800 лева.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение. Оспорват се изводите на СРС, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и издаване на обжалваното НП са допуснати процесуални нарушения, тъй като в тях не е посочена нарушената от жалбоподателя разпоредба, а именно тази на чл. 139, ал. 7 ЗДвП. Твърди се, че неправилно решаващият състав е приел, че тол сегмент с № [ЕГН], в който попада отсечка км. 50+427 от път А-6, където е разположено техническото устройство № 10181, е извън процесния участък, според Списъка на пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, по които може да се събира такса за ползване на пътната инфраструктура - такса за изминато разстояние - тол такса, утвърден с Решение № 101

на МС от 2020 г. В тази насока се посочва, че номерата на съответните тол сегменти не са непроменливи и се променят след присъединяване на новоизградени пътни участъци. Сочи се, че същото е безспорно доказано, както от обективна, така и от субективна страна, а производството по установяване на нарушението и налагане на наказанието е протекло при липса на съществени нарушения на процесуалните правила, поради което с НП законосъобразно е ангажирана отговорността на административнонаказаното лице. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – Д. Ж. Д., редовно призован, не се явява, не изпраща представител. По делото е постъпила молба 19.03.2024 г. от адв. И., в която заявява, че оспорва КЖ и моли същата да бъде отхвърлена, като се присъдят разноски по представен списък – л. 21. Подробни съображения относно неоснователността на оспорването излага в отговор на КЖ от 01.03.2024 г.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XVI - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 14.11.2022 г. в 18:18 часа в направление излизане от територията на Р. България, на граничен контролно-пропускателен пункт „О. - ферибот, пристигнало пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] , вид: специален автомобил, марка и модел: Рено П. 450 ДХИ с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона, управлявано Д. Ж. Д.. На място била извършена проверка от контролните органи на Агенция „Митници“, при която било установено, че на 11.11.2022 г. в 12:21:57 часа пътно превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е заснето от контролно устройство с идентификатор № 10181 да се движи по път „А-6“, км 50 + 427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото пътно превозно средство не е заплатена дължимата пътна такса съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

За извършеното административно нарушение бил генериран доказателствен запис в електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДВП с номер на нарушението [ЕГН], като към него са приложени статични изображения във вид на снимков материал.

На място Д. Д. заплатил максимална такса по чл. 10б, ал. 5 от ЗП в размер на 266, 00 лева, за което му била издадена Квитанция за платени пътни такси в Република България № 22BG004231X48655971 от 14.11.2022 г.

Съставен бил съставен АУАН № BG14112022/4000/P8-1190 от 14.11.2022 г. за извършено от Д. административно нарушение на чл. 179, ал.3а от ЗДВП, за това, че на 11.11.2022г. в 12:21:57 часа, по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, е управлявал ППС, за което е дължима, но не е заплатена такса съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Въз основа на съставения АУАН било издадено НП BG14112022/4000/P8-1190/11.04.2023 г. за нарушение по чл. 179, ал.3а ЗДВП, за което

на Д. Д. е наложена „глоба“ в размер на 1 800 лв.

За да отмени НП СРС приел, че жалбоподателят е санкциониран на основание разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, съгласно която водач, който управлява ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на ЗП, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на ППС, се наказва с „глоба“ в размер на 1800 лв. Съдът е приел, че нито в АУАН, нито в издаденото въз основа на него НП е посочена нарушената материалноправна норма указваща съответстващото на санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП задължение за водача, което е нарушено. Счел е, че нарушената материалноправна норма е задължителен реквизит от съдържанието на АУАН и НП. Според решаващия състав нарушението по чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН ограничава ефективното упражняване на правото на защита, тъй като нарушителят е поставен в невъзможност да разбере от правна страна вмененото му административнонаказателно обвинение, а именно за извършването на какво административно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Същевременно безспорно съдът е установил, че тол сегмент с номер [ЕГН], в който попада отсечка км.50+427 от път А-6 и където е разположено техническото устройство № 10181, регистрирало твърдяното нарушение, е извън процесния участък, според Списъка на пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, по които може да се събира такса за ползване на пътната инфраструктура - такса за изминатото разстояние - тол такса, утвърден с Решение № 101 на МС от 2020г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. При пълен и всеобхватен анализ на събраните по делото доказателства СРС е достигнал до правни и фактически изводи, които изцяло се споделят от настоящия състав.

Административнонаказателната отговорност на лицето е ангажирана за това, че на 11.11.2022 г. в 12:21:57 ч., на път А-6, км 50+427, за управляваното от Д. ППС не е заплатена, дължимата пътна такса, съгл. чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗП, за което му е наложено наказание по чл. 179, ал. 3а от ЗДП.

Безспорно с разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП. е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения. Съгласно чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. (нова - ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 16.08.2019 г.) водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на

платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1 800 лв.

Задължителен реквизит от съдържанието както на АУАН, така и на НП е нарушената материалноправна норма. Изискването на закона същата да бъде посочена има за цел да определи от една страна единството между нарушеното правило за поведение и твърдяното административно нарушение и от друга страна да обезпечи извършването на контрол за законосъобразност. В процесния случай както в АУАН, така и в НП е посочена само санкционната норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, която е поместена в Глава седма „Административнонаказателна отговорност“ от ЗДвП заедно с останалите санкционни норми по този закон.

Според настоящия състав не могат да се възприемат изложените съображения от касатора, че нормата едновременно съдържа правило за поведение и санкция. Съответна на нея законова норма, установяваща правилата за поведение е именно императивната разпоредба на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП. В този смисъл се налага извода, че в АУАН и в НП не е налице реквизит по чл. 42, ал. 1, т. 5, съответно на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Порокът е съществен, тъй като нарушава правото на защита на санкционирания субект, а също така възпрепятства възможността за извършване на контрол за законосъобразност от съда.

Наред с изложеното съдът споделя изцяло и изводите на съда, че участъкът, в който е установено нарушението е извън обхвата на списъка по чл. 10, ал. 3 от Закона за пътищата. Видно от приетия по делото на л. 18-20 Списък - Приложение към т. 1 от Решение № 101 на Министерския съвет от 2020 г. за приемане на Списък на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - тол такса (отм. с Решение № 680 на МС от 21.09.2022 г. за приемане на Списък на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - тол такса, обн. ДВ, бр.78, от дата 30.9.2022 г.), тол сегмент с номер [ЕГН], в който попада отсечка км.50+427 от път А-6 и където е разположено техническото устройство № 10181, не е посочен, като попадащ в обхвата на републиканския пътища в цитирания участък, за които се събира такса за изминато разстояние – тол такса.

Неподкрепени с доказателства са и твърденията в жалбата, че номерата на съответните тол сегменти не са непроменливи и се променят след присъединяване на новоизградени пътни участъци. В случая липсват документи, въз основа на които да бъде установено, че отсечка км.50+427 от път А-6, където е било разположено техническото устройство № 10181 е с променен номер на тол сегмент и различен от посочения в отговора на А. /л. 11 от делото на СРС/ - [ЕГН]. След като мястото на нарушението е извън обхвата на списъка по чл. 10, ал. 3 от Закона за пътищата, то незаконосъобразно с НП е ангажирана АНО на ответника.

Горното прави наказателното постановление незаконосъобразно поради издаването му при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила и противоречието му с материалния закон.

С оглед изложеното решението на СРС се явява правилно, като при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а материалния закон е приложен правилно. Не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за адвокатско възнаграждение в претендирания

размер на 1000 лв., съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК и доказателствата за извършено плащане.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 301 от 17.01.2024 г. по АНД № 7300 по описа за 2023 г. на СРС, НО, 16 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна Инфраструктура“ - [населено място] да заплати на Д. Ж. Д., ЕГН: [ЕГН], сумата от 1000 /хиляда лева/ - разноси за настоящото производство. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.